

Sáng hôm sau tôi dậy sớm, được hôm dậy sớm thì không thấy con Tuyết về nó gọi mở cửa. Khoảng 9h sáng thì cái Hà dậy, nó thay vội quần áo rồi bảo tôi:

- Anh ơi, anh dắt xe ra cho em đi ra đây một chút....

Tôi đoán chắc nó đi mua que thử thai nên còn dặn:

- Đừng đi đái nhé, mua xong về hăng đái thì thử nó mới hiệu quả...

Nó quay ra cười:

- Khỉếp, ông này nói kinh thế...Mà hiệu thuốc giờ này người ta mở chưa anh nhỉ..?

Dắt xe ra ngoài dựng chân chống, đưa khoá xe cho nó tôi nói:

- Chỉ có nhà mình là ngủ đến trưa mới dậy thôi. Còn chợ □úa, tiệm thuốc, hàng ăn người ta mở từ lâu rồi. Cứ đi mua đi rồi về...Mày mà hai vạch thì □hết đấy.

Nó quả quyết:

- Không có đâu anh, em cũng hay bị chậm như này lắm. Mà có thì bỏ, lo gì..

Nó trả lời một cách lạnh lùng, hình như nó đã quen với chuyện này rồi. Biết hơi vô duyên nhưng tôi vẫn hỏi:

- Thế em đã phá thai lần nào chưa..??

Nó trả lời một cách tự nhiên không ngại ngần gì:

- Hai lần rồi anh ạ, ngày xưa ở đây em cũng đi phá một lần rồi. Mà thôi em đi đây không muộn...

Nói xong nó phóng xe đi mất, tôi hơi bất ngờ vì tuổi đời còn trẻ mà đã hai lần phá thai. Trong đầu suy nghĩ cầu mong sao nó không dính bầu lần nữa. Tầm 20" sau nó quay về, cầm cái túi nhỏ nó chạy vào nhà vệ sinh. Lúc sau thấy nó đi ra tôi hỏi:

- Như nào, có hay không...??

Nó cười:

- Chưa, phải ngâm mấy phút mới xem được chứ..

Đm nó lần đầu hóng cái kết quả thử thai mà thấy hồi hộp vcl. Mặc dù đeo liên quan gì đến mình nhưng vẫn cứ đứng ngồi không yên. Tầm 5 phút sau nó đi ra tay cầm cái que thử với khuôn mặt hơi xịu xuống. Tôi hỏi:

- Sao thế, có hay không...!?

Nó đưa que thử thai cho tôi thì hai vạch, mặc dù hơi mờ nhưng chắc chắn là hai vạch....Tôi bảo nó:

- Thôi xong, mới xuống đây tầm tuần mà đã thế này. □hết mất thôi, chị lại chờ □hết...

Nó hỏi tôi:

- Trước em ở đây lần trước chị cũng đưa em đi phá mà, có sao đâu....??

Tôi mới kể nó nghe chuyện của cái Mỹ rồi nói thêm:

- Trước mày ở đây làm bao lâu, không may dính thì bà ấy chẳng phải chịu đưa mày đi phá. Giờ mày ngủ với ai có thai xong về đây làm thì nó chẳng khác. Mà mày không nói với thằng kia à, xem nó có đồng ý không..?? Lần trước đưa kia đi phá xong quán xá làm ăn không ra gì, sau đó bị xxx sờ gáy mất bao tiền. Chị kỳ lắm đấy..

Nó đi vào phòng tôi ngồi kể:

- Thằng đấy nó có vợ rồi anh oi, cặp kè với em trong lúc nó đi làm công trình ở ngoài này thôi. Giờ xong thì nó lại về với vợ. Hôm trước em cũng gọi điện nhắn tin là em có thai. Nhưng nó bảo em chắc gì đã là con của nó. Nhưng mấy tháng nay em ở với nó không con nó thì con ai..

Đúng loại đầu đất, xác định cặp bồ còn để dính bầu thì bó tay rồi. Tôi nói:

- Nó nói mỗi vậy thôi à, mà sao mày cái gì cũng tỏ ra sành sỏi mà vấn đề này lại ngu vậy. Biết nó có vợ rồi mà vẫn để bị dính...??

Con Hà kể tiếp:

- Đây nó nhắn tin như này, anh đọc xem..

Nó đưa điện thoại vào zalo cho tôi đọc tin nhắn. Đại loại thằng kia nói nó cũng biết con này làm gái, nó tất nhiên không muốn vì cái thai mà chuốc lấy rắc rối. Nó bảo con này đi phá đi, nó gửi cho 5tr. Nhưng con Hà không chịu còn bảo sẽ đưa ảnh thằng này lên mạng nói cho ra nhẽ. Đọc xong tôi bảo nó:

- Lúc đó mày mới chỉ dọa nó thôi vì chưa nghĩ có thai thật đúng không..?? Không ai nó lại từ bỏ gia đình vì một đứa làm gái đâu em ạ. Sao bọn mày đưa nào cũng không chịu hiểu nhĩ..Một khi đàn ông nó biết tui mày làm cái nghề này thì cái chúng nó cần là thịt được tui mày để thay đổi khẩu vị chứ làm sao mà tiến xa được.

Con Hà nói tiếp:

- Nhưng thằng này nó cũng chăm lo cho em lắm. Mua cho em đủ thứ, giờ gọi lại thì thuê bao rồi anh ạ...

Quá ngán ngẩm với bọn này, tôi nói:

- Tí tao chở mày đi bệnh viện siêu âm cho chắc chắn. Tầm 3 tháng là cũng nguy hiểm đấy. Theo mày kể thì mày ở với thằng kia cũng được hơn 4 tháng còn gì.

Nó gật đầu rồi lại ra xe để tôi chở đến bệnh viện. Tôi nhắn tin cho cái Hoa bảo ngủ dậy thì sáng nay mấy chị em ăn tạm mỳ tôm, tôi đi có việc. Chở cái Hà đến bệnh viện, đứng xếp hàng mua cho nó quyển y bạ. Bác sỹ hỏi đi khám cái gì, lơ ngơ mất mấy giây tôi đành trả lời bừa:

- Em đưa người yêu đi siêu âm xem có thai hay không..?? Thử lên hai vạch nhưng hơi mờ không chắn chắn lắm.

Cũng may lúc đi với tôi đến bệnh viện nó ăn mặc khá giản dị, áo sơ mi trắng, quần bò bó, đi giày. Nhìn nó cao ráo, mặt mũi cũng xinh đẹp thêm cái mũ lưỡi trai hiệu nike. Nhìn tôi với nó cũng giống một cặp thật. Cô bác sỹ nhìn nhìn rồi cười, chẳng hiểu là cười cái gì. Thử tục xong xuôi tôi dẫn nó đi tìm phòng siêu âm. Bên ngoài cũng còn tầm 2-3 bà bầu đang đợi. Tôi bảo nó ngồi xuống ghế đợi xong nói nhỏ:

- Nếu có thật thì lại phải bảo chị đưa đi, không có người bảo lãnh ai nó dám phá. Mà đi phá chui thì nguy hiểm lắm..

Con mẹ nó tôi thì ngồi nói nhỏ để không ai nghe mà mồm nó cứ bô bô:

- Em vẫn hi vọng không có, chứ có lại phá lần nữa chắc sau này không có con quá anh ạ. Nó nói câu làm mấy mẹ ngồi đấy nhìn chăm chăm vào tôi rồi lắc đầu. Có mụ vô duyên hơn còn chỉ chỗ về phía tôi. Kiểu như tôi là thằng họ Sở tên Khanh đang đưa người yêu đi khám, nếu có thai thì bắt phá vậy. Tôi ngại quá huých vào tay nó:

- Mày nói nhỏ thôi, người ta không biết lại tưởng tao là tác giả cái bụng của mày.

Nghe thế nó cười cười rồi che miệng lại..Đấy là người ta nhìn còn không biết nó sinh năm 97. Cuối cùng cũng đọc đến tên nó, tôi bảo nó đi vào trong còn mình ngồi ngoài đợi. Lúc lâu sau mới thấy nó đi ra, nhìn mặt nó là biết có thai chắc rồi. Mục đích đưa nó đi siêu âm là xem có thai lâu chưa còn biết đường mà xử lý. Cẩm quyển y bạ nó bảo tôi:

- Em có thai hai tháng rưỡi rồi anh ạ. Bác sỹ còn dặn nhớ ngủ nghỉ, ăn uống đầy đủ..bla..bla. Tôi thì không rành cái chuyện nạo hút này lắm. Làm nghề thì cũng có nghe bọn nhân viên nó nói nếu thai mà tầm gần 3 tháng hay hơn phá sẽ nguy hiểm. Mà thai cỡ 3 tháng không hút được, phải nạo. Tôi nhớ có đứa nào nó kể nạo hút là người ta cho cái dụng cụ như cái xia vào trong tử cung rồi ngoáy cho bết nhè sau đó hút ra. Đm nghe kể đã thấy thốn, nạo hút nhiều tất nhiên có hại rồi. Tôi chở nó đi về cũng gần 11h trưa, qua quán phở bò Nam Định nó bảo:

- Anh ơi vào ăn phở đi, em đói rồi..

Nghĩ bụng về nhà cũng không nấu cơm, thôi thì tạt vào làm bát phở cũng hợp lý:

- Ừ thì ăn - Tôi nói với nó.

Vào quán phở lại gặp người quen, có hai thằng thanh niên hay vào quán tôi đi chơi. Nhìn thấy tôi nó chào rồi hỏi:

- Anh hôm nay lại đưa người yêu đi ăn cơ à..??

Vì cái Hà mới xuống nên hai thằng này chưa biết đó là nhân viên. Giờ quán đông người, tôi ậm ờ:

- Không phải người yêu đâu, anh ở quán suốt chó nó yêu..

Cái Hà nghe thấy thế thì vừa cười vừa hỏi tôi:

- Anh ăn phở gì đấy...?

Tôi quay lại trả lời:

- Phở tái nhé....!!

Nó nghe xong nói với ông chủ quán:

- Cho cháu hai phở một tái một chín. Thêm đĩa quẩy, với một bát nạm bò trần hành tây. À hai lon coca nữa...

Xong xuôi nó đến bàn tôi đã ngồi sẵn, vừa ngồi nó vừa nhìn tôi rồi hỏi:

- Sao ai nhìn cũng bảo em là người yêu anh nhỉ..? Mà chẳng thấy anh đi chơi với bạn gái bao giờ..

Con này tự nhiên hôm nay lại quan tâm tới mấy chuyện linh tinh thế nhỉ. Hay tại cảm động khi tôi chở đi siêu âm. Tôi trả lời:

- Dạ thưa chị em còn ở nhà hầu các chị hai bữa cơm. Các chị đi làm em ở nhà còn không biết có xảy ra việc gì không..?? Thời gian đâu mà yêu..!??

Nó che miệng cười khúc khích, với vẻ ngoài cao, da trắng nó ngồi ăn phở cũng không ít thanh niên ngó qua ngó lại. Tôi chỉ muốn ăn nhanh nhanh rồi té, đỡ bị soi mói. Chở nó về quán thấy ba đứa kia đang ăn mỳ tôm. Cái Quỳnh nhìn tôi hỏi:

- Anh với Hà đi đâu mà không nấu cơm thế, ăn mảnh phải không..??

Đang suy nghĩ tí phải nói với bà chị như thế nào về việc cái Hà có thai gần 3 tháng. Nghe Quỳnh hỏi thế tôi trả lời:

- Mảnh gì, anh chở nó đi bệnh viện đấy..Lại mang bầu rồi..

Con Hà vẫn cái giọng tác quái:

- O, hôm nay cả nhà ăn mỳ tôm à. Nãy chị được anh chở đi ăn phở cơ.

Bố con điêu dân, chẳng phải nó đòi ăn phở chứ ai chở. Mấy đứa kia không nói gì, nhìn bát mỳ của Tuyết vêu chắc nó phải rán 5 quả trứng cho vào. Phải nói thiên hạ đệ nhất Tuyết vêu, ăn uống của phải hơn người. Tôi bảo:

- Tiện đường thì vào ăn thôi. Mà mấy đứa ăn xong thì chuẩn bị có khách dưới nhà nghỉ Hoa Lan gọi. Mỗi khách thu 400k, khách trả tiền phòng.

Hoa hỏi tôi:

- Đi cả 4 hả anh..?

Tôi nói:

- Không em với Quỳnh đi thôi. Tuyết ở nhà...!!

Cái Hà đi vào phòng, tôi thì lấy điện thoại gọi cho bà chị thông báo sự việc. Bà ấy nghe xong chưa gì đã chửi thế:

- *** mẹ sao cứ toàn vác của nợ về đây thế này. Giờ thì phải đưa nó đi phá chứ gì nữa. Bảo nó hôm nay nghỉ đi, sáng mai chị xuống chở đi sớm. Mà phá xong chị không chở về quán đâu, cậu xem bảo nó chuẩn bị ít đồ để mặc rồi chị mang gửi xuống chỗ bà cô. Ở tạm 1 tuần, ở dưới đó có người chăm lo ăn uống cũng tiện. Đưa bọn này đi phá có gì xảy ra mình cũng □hết.

Tôi nghe xong bảo:

- Đấy em thân với em quen đấy. Tha hồ mà hưởng.

Chắc nghe xong câu đấy bà ấy bực lắm, không nói gì tắt máy luôn. Tôi gọi cái Hà ra bảo nguyên văn như vậy. Nó đồng ý xong vào chuẩn bị đồ. Nhưng nó còn nói thêm:

- Hôm nay em vẫn làm anh nhé, mai mới đi phá cơ mà..??

Tôi trả lời:

- Tao không biết đâu, bà ấy bảo thế rồi. Mà nghỉ đi, xong xuôi rồi làm.

Nó cãi:

- Nhưng em giờ phải làm thì mới có tiền mà đi phá chứ...? Nãy em có khách hẹn 1h đi tiếng, mỗi tiếng 500k. Anh cho em đi nhé....

Nó nói thế cũng chẳng còn cách nào, tôi chép miệng:

- Tùy mày....

Thế là nó lấy quần áo đi tắm, trang điểm xong nó gọi taxi đi luôn. Tối đó tôi bắt nó đi ngủ sớm dù cũng có khách. 8h sáng hôm sau bà chị xuống đón nó đi ăn sáng rồi chở đi phá thai. Tôi thì bận bịu đến mãi đầu giờ chiều tôi mới gọi cho cái Hà hỏi thăm xem thế nào. Nghe máy nó nói:

- Em vẫn bình thường, nhưng lần này đau hơn hai lần trước.

Thấy nó nói bình thường tôi cũng yên tâm, tôi dặn nó ăn uống đầy đủ. Cần gì thì gọi về tôi bảo người mang xuống hoặc nhờ bà cô ở đấy mua hộ. Nó cười rồi bảo:

- Chị cũng dặn cô ở đây chăm sóc em rồi. Tầm 5-6 ngày là em về thôi.

Tôi tắt máy rồi chuẩn bị nấu cơm, 6 ngày sau cái Hà về nhà. Nhìn cũng không đến nỗi tệ. Chỉ có điều hơi xanh xao một chút, tôi hỏi nó:

- Nghỉ mấy hôm nữa rồi hãy đi làm nhé..Hay có định đi đâu không..??

Nó lắc đầu:

- Không tối nay em làm luôn, em không đau nữa rồi. Chắc ăn ở gần tuần cũng mất khối tiền. Phải làm bù chứ..

Tôi thấy hơi ái ngại, nhưng nó muốn làm thì sao cản được. Bọn nó ở đây là để đi làm cơ mà. Thế là tối đó nó đi liền 13 vé, và cả mấy hôm sau cũng vậy, ngày nào cũng mười mấy vé. Được như vậy tầm 3 ngày thì buổi trưa đang đi khách nó chạy về đi vào nhà vệ sinh. Lúc đi ra mặt mũi nó tái mét, tôi hỏi làm sao thì nó trả lời:

- Anh ơi, em đang đi khách mà chảy máu. Toàn máu tươi thôi, không phải máu đến tháng.

Nó đang nói chuyện thì Tuyết vâu cũng đi vào nhà vệ sinh, nó thét oai oái:

- Khiếp ai dùng giấy vệ sinh mà toàn máu thế này..

Tôi thấy hoang mang vô cùng, không hiểu chuyện gì xảy ra. Tôi vội gọi cho bà chị hỏi xem sao. Bà chị bảo tôi cứ ở nhà để bà ấy chở nó đi khám xem sao. Đầu giờ chiều bà chị xuống chở nó đi, hai tiếng sau về bà ấy vào nhà bảo tôi:

- Cậu xem cái Hà còn bao nhiêu tiền, trừ đi 5tr tuần trước đi phá thai với ăn uống dưới kia mấy ngày. Xong thanh toán cho nó, nó xin về quê một tuần..

Tôi nghe thế cũng chẳng hỏi thêm, cứ thế mà làm thôi. Tính ra của nó được mười mấy triệu, trừ đi 5tr cũng chẳng còn bao nhiêu. Bà chị đi về tôi mới hỏi nó:

- Thế đi khám làm sao hả em..??

Nó ngồi kể:

- Vào khám bác sỹ hỏi em sao mới phá thai mà quan hệ nhiều thế. Bác sỹ nói em nạo hút nhiều lần, tử cung bị bào mòn. Nếu vẫn quan hệ nhiều như này thì chuyện nó chảy máu là tất nhiên. Không cẩn thận còn viêm nhiễm nặng nữa...

Nghe thôi đã thấy nguy hiểm rồi, tôi hỏi tiếp:

– Thế em về nhà hả...??

Nó trả lời:

– Vâng, em phải nghỉ tầm 10 ngày. Ở đây cũng không làm được nên em xin về. Chị cũng mua thuốc uống cho em rồi.

Tôi gọi nó vào phòng thanh toán tiền cho nó rồi đợi đến tối chở nó đi bắt xe. Mới đầu thấy ghét nó kinh khủng nhưng giờ nó bị thế này tự nhiên lại thấy tội tội. Trên đường đi tôi hỏi:

– Thế thằng bồ mày nó có gửi tiền cho không..!??

Nó ngập ngừng trả lời:

– Em không liên lạc được với nó nữa rồi anh ạ....Gọi thuê bao, zalo nó cũng chặn rồi..

Tôi lặng im không hỏi gì thêm, chở ra đến nơi thì vừa kịp chuyển. Nó chào tôi rồi lên xe, tối hôm sau tầm 10h nó gọi điện video cho tôi. Xung quanh thấy cả một đám người, đàn ông, đàn bà có cả. Chắc nó đang trong phòng karaoke nhạc nhẽo đập âm ầm ầm. Nó hỏi tôi nhà có khách không, đang nói chuyện mấy câu thì có một anh già đầu trọc ghé mặt vào camera, nhìn anh già trông cũng ra dáng dân anh chị lại còn cời trần khoe cái dây vàng có cái móng con gì thì tôi không biết. Tôi bảo nó:

– Thôi mày chơi đi, tao còn bận tiếp khách.

Xong tôi tắt máy, đéo hiểu con này nó nghĩ gì. Rõ ràng đang có vấn đề sức khỏe nhưng vẫn thoải mái đi tặc loạn. Tự nhiên thấy đến bản thân nó nó còn không tự trân trọng thì mình hơi đâu mà lo với lắng. Thôi thì Sống [hết Mặc Bay, có làm sao thì tự chịu...